

ויבן וירד משה מז' ההר ושלג' לחתה העדת בידיו לחתה כתבים משג' עבריהם מז' וזה הם כתבים והלחת מעשה אלדים המה וזה כתב מכח אלדים הוא חרות על הלחת ישמע ימושע את קול העם ברעיה ויאמר אל משה קול ענות גבוריה ואין במחנה ויאמר אין קול ענות אני שמע קול ענות חלושה קול ענות אני שמע וידי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומהלו ויחר אף משה ישכל מידו את הלחות וישבר אגם גחת ההר ויקח את העגל אשר עשו וישך באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פנ' המים וישוק את בני ישראל אל ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עלינו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדרי אתה ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו כי עשה לנו אלדים אשר יכלו לפניו כי זה משה האיש אשר העלו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לנו ויאמר להם כי זה הגפרקון ויגנו כי ואשלכנו באש וילא העגל הזה

וַיֹּפֹן וַיָּרֶד מֹשֶׁה מִן־הַהָר וְשַׁנִּי לְחֵת  
הַעֲדָת בַּיּוֹם לְחוֹת כְּתֻבִים מְשֻׁנִים עַבְרִיָּם  
מִזְהָה וּמִזְהָה הַס כְּתֻבִים: וְהַלְחָת מְעֵשָׂה  
אֱלֹהִים הַמָּה וַהֲמִכְתָּב מְכַתָּב אֱלֹהִים  
הַוָּא חֲרוֹת עַל־הַלְחָת: וַיִּשְׁמַע יְהוָשָׁע  
אֶת־קוֹל הָעָם בְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה  
קוֹל מַלְחָמָה בְּמִחְנָה: וַיֹּאמֶר אַיִן קוֹל  
עֲנָנוֹת גְּבוּרָה וַיֹּאמֶר קוֹל עֲנוֹת חָלוֹשָׁה קוֹל  
עֲנוֹת אָנָכִי שֶׁמְעָן: וַיֹּהֵי כַּאֲשֶׁר קָרְבָּ  
אֶל־הַמִּחְנָה וַיַּרְא אֶת־הַעֲגָל וַיִּמְחַלֵּת  
וַיִּחַר־אֶת־מֹשֶׁה וַיַּשְׁלַךְ מִימָיו אֶת־הַלְחָת  
וַיִּשְׁבַּר אֶת־תְּמִתְמִתָּה הַקָּרֶב: וַיַּקְרַח אֶת־הַעֲגָל  
אֲשֶׁר עָשָׂו וַיַּשְׁרַף בָּאָשׁ וַיַּטְהַר עַד  
אֲשֶׁר־דַק וַיַּזְרֵר עַל־פְנֵי הַמְּלִים וַיַּשְׁק  
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן  
מִה־עֲשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי־הַבָּאת עֲלֵינוּ  
חַטָּאת גְּדוֹלָה: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־יִהְרָא אֶת־  
אֱדֹנֵי אֶתְתָּה יִדְعַת אֶת־הָעָם כִּי־בָרָע הוּא:  
וַיֹּאמֶר לֵי עֲשֵׂה־לְנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יַלְכֵ  
לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה | מֹשֶׁה הָאִיש אֲשֶׁר הַעֲלָנוּ  
מִאָרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִדְעֵנוּ מִה־הָיָה לוֹ:  
וַיֹּאמֶר לְהָם לְמַיִן זָהָב הַתִּפְרֹקְנוּ וַיִּתְנַזְּלִי  
וַיַּשְׁלַבְהוּ בָאָשׁ וַיֵּצֵא הַעֲגָל הַזֶּה:

